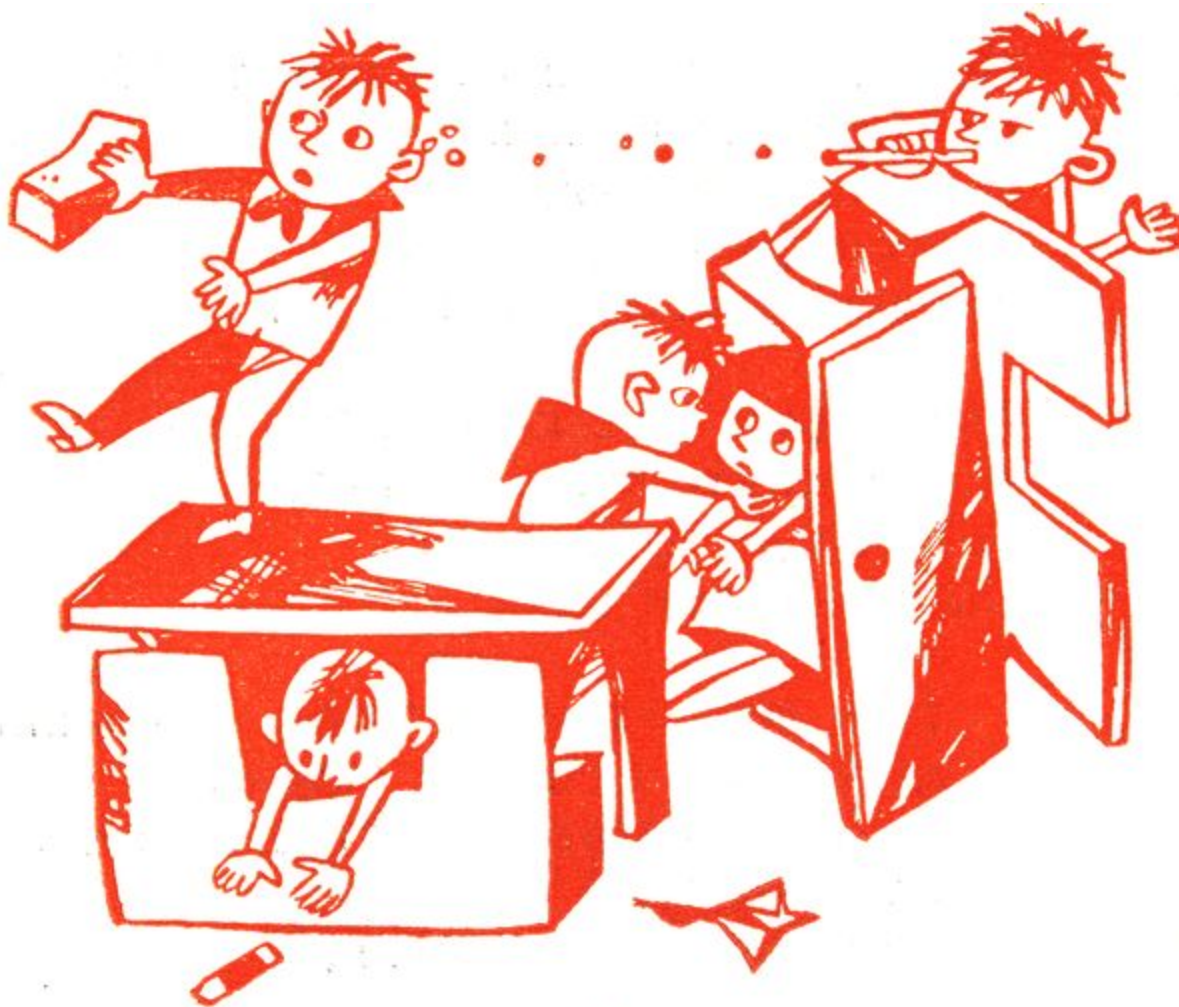

ЛЕДА МИЛЕВА
МЕЖДУЧАСИЕ

chitanka.info

*Ако децата можеха да разбират
гласа на тебешира,
те щяха да чуят как той
тихо плаче:*

*— Аз съм тук, за да решавам задачи,
да правя уравнения,
да пиша изречения,
а не, за да се превръщам на прах!*

*Ах! Ако децата можеха да разбират
тихия глас на простата гъба,*

тогаз
те щяха да чуят как тя
отчаяно моли:

— Момичета и момчета,
аз не съм ракета!
Не искам да летя из класната стая.
Аз съм гъба и зная
отлично да чистя,
отлично да мия,
спасете ме от таз бъркотия!

Ако децата можеха да разбират
на дървените чинове езика,
те щяха да чуят
как всеки чин вика:

— Ний оставихме простора на планините,
за да има на какво да седите.
А вие ни заливате с мастилени вади,
превръщате ни в барикади,
обстрелвате ни с писалки,
с гуми
и с книжни кушуми!...

Но ето —
прозвуча и гласа на звънчето:
— Голямото междучасие свърши!
Зън — свърши! Зън — свърши!

Всеки седна смирено
и разтвори пред себе си книжка.
И само като въздишка
през прозореца литна навън
бяло облаче прах тебеширен.
Звънчето заключи: Зън, зън.
Добре че децата разбират

на звънчето металния глас!

Почна новия час.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.